

عنوان مقاله:

نقش قصه و قصه گویی در تربیت کودکان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه طایفه حاجی آبالو - دانشجو معلم رشته علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان تبریز، پردیس فاطمه الزهرا تبریز

فاطمه جعفری کلیبر - دکترای زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان تبریز

خلاصه مقاله:

این مقاله با هدف شناخت نقش قصه و قصه گویی در تربیت کودکان نوشته شده است. قصه و قصه گویی سنتی است دیرپاز که در میان انسان ها وجود داشته، اجداد و نیاکان ما نیز همواره برای کودکان قصه می گفته اند. کودکان نیز در سرتاسر دنیا گوش دادن به قصه را بسیار دوست داشته اند و از طریق آنها با حقایق و تجربه های زندگی آشنا شده اند. با توجه به این که روش قصه و قصه گویی یک شیوه جذاب و شاد و پرنشاط است، از این روش آموزشی غیر مستقیم، در کشورهای توسعه یافته بسیار استفاده می گردد. امروزه کشورهای توسعه یافته اهمیت روایت داستان و قصه را دریافته اند و حس زندگی و زنده بودن کودک در هنگام روایت قصه را بسیار ارزشمند میدانند و دریافته اند که با این روش می توان به تکوین شخصیت کودک پرداخت و او را در مسیر مناسب تربیتی هدایت نمود، که هم کودک لذت می برد و هم به تربیت مناسب میرسد. زبان قصه زبان فطرت می باشد و چون کودکان به فطرت نزدیکتر هستند، پس قصه می تواند در رسیدن به تربیت مناسب ما را کمک کند. قصه می تواند به طور مناسب تخیل کودکان را پرورش دهد. قصه راه و رسم زندگی کردن را به کودک می آموزد. این پژوهش به روش کتابخانه ای توصیفی تدوین شده است.

کلمات کلیدی:

تربیت، تربیت کودکان، قصه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371361>

